

At Venus interea Neptunum exercita curis
adloquitur talisque effundit pectore questus:
« Iunonis grauis ira neque exsaturabile pectus
cogunt me, Neptune, preces descendere in omnis;
quam nec longa dies pietas nec mitigat ulla,
nec louis imperio fatisque infracta quiescit.
Non media de gente Phrygum exedisce nefandis
urbem odiis satis est nec poenam traxe per omnem
reliquias Troiae ; cineres atque ossa peremptae
insequitur. Causas tanti sciat illa furoris.
Ipse mihi nuper Libycis tu testis in undis
quam molem subito excierit: maria omnia caelo
miscuit Aeoliis nequiquam freta procellis,
in regnis hoc ausa tuis.
Per scelus ecce etiam Troianis matribus actis
exussit foede puppis et classe subegit
amissa socios ignotae linquere terrae.
Quod superest, oro, liceat dare tuta per undas
uela tibi, liceat Laurentem attingere Thybrim,
si concessa peto, si dant ea moenia Parcae.»
Tum Saturnius haec domitor maris edidit alti :
« Fas omne est, Cytherea, meis te fidere regnis,
unde genus ducis. Merui quoque ; saepe furores
compressi et rabiem tantam caelique marisque.
Nec minor in terris, Xanthum Simoentaque testor,
Aeneae mihi cura tui. Cum Troia Achilles
exanimata sequens impingeret agmina muris,
milia multa daret leto, gemerentque repleti
amnes nec reperire uiam atque euoluere posset
in mare se Xanthus, Pelidae tunc ego forti
congressum Aenean nec dis nec uiribus aequis
nube caua rapui, cuperem cum uertere ab imo
structa meis manibus periurae moenia Troiae.
Nunc quoque mens eadem perstat mihi ; pelle timores.
Tutus, quos optas, portus accedet Auerni.

Virgile, *Enéide*, 1er siècle av.J.-C.